

1451

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 27 października 2010 r.

w sprawie pomieszczeń magazynowych i obiektów do przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym²⁾

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania, w tym warunki lokalizacyjne i niezbędne zabezpieczenia techniczne oraz zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych, dla pomieszczeń magazynowych przeznaczonych do przechowywania:
  - a) wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
  - b) materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów;
- 2) wymagania organizacyjne i techniczne w zakresie przygotowania obiektów, w których będą przechowywane materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, przeznaczone do obrotu.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) załącznik A — załącznik do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 27, poz. 162 i Nr 63, poz. 395);

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 23 kwietnia 2010 r. pod numerem 2010/0247/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 155, poz. 1039.

2) klasy — klasy materiałów niebezpiecznych, o których mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.⁴⁾);

3) podklasy — podklasy materiałów i przedmiotów niebezpiecznych, o których mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;

4) grupy zgodności — grupy, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;

5) obiekt magazynowy — pomieszczenie magazynowe i obiekt, w którym są przechowywane wytworzone lub przeznaczone do obrotu materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów.

§ 3. 1. Materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów można przechowywać w magazynie bazowym, o którym mowa w § 7 pkt 1, w przypadku konieczności zapewnienia ochrony życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego.

2. W magazynie bazowym mogą być przechowywane znalezione materiały wybuchowe spełniające wymagania, o których mowa w pkt 11 załącznika nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. W zależności od stopnia zagrożenia podczas magazynowania materiałów wybuchowych i wyrobów wypełnionych materiałem wybuchowym oraz ze względu na ich właściwości stosuje się klasyfikację określoną w załączniku A, obejmującą w:

1) klasie 1 — materiały niebezpieczne, zaklasyfikowane do podklas 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 i 1.6 materiałów wybuchowych i wyrobów wypełnionych materiałem wybuchowym;

2) klasie 3 — roztwory odczulone nitrogliceryny, o stężeniu do 30 %;

3) klasie 4.1 — materiały wybuchowe w stanie niewybuchowym, zaklasyfikowane do klasy 4.1;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 125, poz. 1036 i Nr 168, poz. 1323 oraz z 2010 r. Nr 155, poz. 1039.

4) klasie 9 — przedmioty ratownicze zaklasyfikowane do klasy 9 materiałów niebezpiecznych, jeżeli zawierają materiały wybuchowe.

2. Dopuszczone do przechowania w magazynie bazowym materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów zalicza się do klasy 1 materiałów niebezpiecznych podklasy 1.1 materiałów wybuchowych.

§ 5. 1. Obiekt magazynowy, w którym przechowuje się materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, powinien spełniać wymagania zapewniające ochronę życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego w szczególności przez:

- 1) właściwą lokalizację, odpowiednią konstrukcję, przystosowanie, wyposażenie i zabezpieczenie;
- 2) opracowanie, systematyczną aktualizację i przestrzeganie instrukcji technicznych przechowywania oraz instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 3) przechowywanie wyrobów:
  - a) posiadających certyfikaty klasyfikacyjne dla celów transportowych, jeżeli takie certyfikaty są wymagane na podstawie Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r.,
  - b) właściwie opakowanych i oznakowanych, stosownie do wymagań określonych w Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r., lub w Polskich Normach zharmonizowanych,
  - c) w ustalonych dla nich terminach ważności,
  - d) według poszczególnych rodzajów i typów, w sposób uporządkowany, zapewniający dokładną kontrolę stanu ilościowego;
- 4) zapewnienie bezpośredniej ochrony obiektu magazynowego lub odpowiedniego zabezpieczenia technicznego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.⁵⁾);
- 5) zatrudnianie przeszkolonych pracowników;
- 6) zapewnienie bezpiecznego transportu wewnątrz-zakładowego;
- 7) przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy wynikających ze stanowiskowych instrukcji bezpieczeństwa pracy, a także z instrukcji technicznych przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 182, poz. 1228.

8) utrzymywanie obiektu magazynowego w dobrym stanie technicznym, czystości i porządku;

9) przechowywanie na terenie obiektu magazynowego narzędzi i wyposażenia, wyłącznie określonych w instrukcjach technicznych wyrobów;

10) zabezpieczenie przechowywanych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przed bodźcami, które mogłyby doprowadzić do ich wybuchu, zapłonu lub utraty określonych parametrów technicznych;

11) wykonywanie w obiekcie magazynowym prac związanych wyłącznie z jego przeznaczeniem;

12) układanie opakowań lub pojemników z wyrobami w taki sposób, aby nie mogły przypadkowo przemieszczać się, przewracać, deformować pod wpływem nadmiernego ciężaru, a także by można było nimi łatwo manewrować zgodnie z potrzebami.

2. Warunki lokalizacji obiektu magazynowego, w którym są przechowywane materiały wybuchowe i amunicja, zaklasyfikowane do:

1) klasy 1 podklasy 1.1 i 1.5 oraz klas 3 i 4.1 materiałów wybuchowych, w stosunku do innych obiektów w otoczeniu, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;

2) klasy 1 podklasy 1.2, 1.3, 1.4, 1.6 materiałów wybuchowych oraz klasy 9 materiałów niebezpiecznych, w stosunku do innych obiektów w otoczeniu, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Prace remontowe oraz prace związane z użytkowaniem otwartego ognia lub mogące doprowadzić do zapłonu albo wybuchu przechowywanych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym prowadzi się po ich usunięciu z obiektu magazynowego i uzyskaniu pisemnej zgody przedsiębiorcy na podjęcie tych prac.

4. Urządzenia elektryczne, sygnalizacyjne i odgromowe oraz inne instalacje znajdujące się w obiekcie magazynowym poddaje się kontroli przed dopuszczeniem do eksploatacji, a następnie co najmniej raz w roku kontroluje ich stan pod względem spełnienia wymagań właściwej Polskiej Normy zharmonizowanej, dokumentując wyniki kontroli pisemnym protokołem przechowywanym u przedsiębiorcy.

§ 6. 1. Obiekt magazynowy wraz z przechowywanymi materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym musi być skutecznie zabezpieczony przed kradzieżą i dostępem osób nieupoważnionych.

2. W obiekcie magazynowym, z wyjątkiem magazynu podręcznego, o których mowa w załączniku nr 4 do rozporządzenia, prowadzi się książkę ewidencji osób wchodzących do tego obiektu.

3. Książka, o której mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) nazwę firmy przedsiębiorcy;

- 2) adres przedsiębiorcy;
- 3) przeznaczenie obiektu magazynowego;
- 4) numer obiektu magazynowego stosowany u przedsiębiorcy;
- 5) datę założenia książki;
- 6) datę zakończenia prowadzenia książki;
- 7) imię i nazwisko oraz funkcję pełnioną w przedsiębiorstwie osoby upoważnionej do wchodzenia do obiektu magazynowego;
- 8) datę udzielenia upoważnienia do wchodzenia do obiektu magazynowego;
- 9) podpis osoby udzielającej upoważnienia do wchodzenia do obiektu magazynowego.

4. W książce, o której mowa w ust. 2, zapisuje się:

- 1) datę i godzinę wejścia osoby upoważnionej do obiektu;
- 2) godzinę wyjścia osoby upoważnionej z obiektu;
- 3) imię i nazwisko osoby wchodzącej do obiektu;
- 4) imię i nazwisko osoby nieposiadającej upoważnienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 8, wchodzącej do obiektu z osobą upoważnioną.

§ 7. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przechowuje się w magazynie:

- 1) bazowym, który jest obiektem magazynowym, w którym przechowuje się materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wytworzone w zakładzie wytwórczym lub przeznaczone do obrotu;
- 2) podręcznym, którym jest każde pomieszczenie przemysłowe, laboratoryjne, sklepowe, przy-sklepowe, rusznikarnia, w którym przechowuje się materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wytworzone w zakładzie wytwórczym lub przeznaczone do obrotu w ilościach niestwarzających istotnego zagrożenia dla tych obiektów i otoczenia;
- 3) polowym — zajmującym wydzielony i oznaczony teren.

§ 8. 1. Obiekt magazynowy, o którym mowa w § 5 ust. 2, powinien być wykonany z materiałów niepalnych lub co najmniej trudno zapalnych.

2. Obiekt przeznaczony do przechowywania materiałów wybuchowych i amunicji zaliczonych do klasy 1 podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 oraz klasy 4.1 powinien być jednokondygnacyjny.

§ 9. 1. Powierzchnie elementów budowlanych w obiekcie magazynowym, o którym mowa w § 5 ust. 2, powinny być trwałe, gładkie, bez szpar i pęknięć, aby w przypadku rozszczelnienia opakowania nie

stwarzać miejsc gromadzenia się odpadów materiałów wybuchowych, a także nie powinny stanowić źródła zanieczyszczenia przechowywanych materiałów.

2. Powłoki ścian, podłóg, sufitów i elementów wyposażenia obiektu magazynowego, o którym mowa w § 5 ust. 2, powinny być co najmniej trudno zapalne; podłogi i elementy wyposażenia powinny spełniać wymagania Polskiej Normy zharmonizowanej w zakresie ochrony przed elektrycznością statyczną.

3. Drzwi ewakuacyjne obiektu magazynowego, o którym mowa w § 5 ust. 2, powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczenia i posiadać zamki rolkowe, działające w wyniku pchnięcia, lub rozsuwać się na zewnątrz. Okna mające służyć za dodatkowe wyjścia awaryjne powinny otwierać się na zewnątrz, a powstający otwór okienny powinien mieć wymiary nie mniejsze niż 0,75 m x 0,75 m.

4. Wymiary wewnętrzne obiektu magazynowego, o którym mowa w § 5 ust. 2, powinny zapewniać bezpieczne przemieszczanie opakowanych materiałów wybuchowych i amunicji środkami transportu wewnątrzzakładowego.

§ 10. 1. Dla każdego obiektu magazynowego, o którym mowa w § 5 ust. 2, należy prowadzić kartę kwalifikacyjną obiektu magazynowego, w którym są przechowywane materiały wybuchowe i amunicja.

2. Sposób prowadzenia karty kwalifikacyjnej, o której mowa w ust. 1, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 11. Obiekt magazynowy eksploatuje się, jeżeli:

- 1) jest zapewnione zabezpieczenie przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji przed ogrzaniem do temperatury powyżej 348 K (75 °C), chyba że wyższa temperatura wynika z instrukcji technicznej ich przechowywania;
- 2) wokół każdego obiektu jest wyznaczona i oznaczona strefa ochrony, w której nie powinny wystąpić lub pojawiać się czynniki zwiększające ryzyko zaistnienia wybuchu lub spalenia przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji;
- 3) jest wyposażony w gaśnice i urządzenia przeciwpożarowe zgodnie z wymaganiami przepisów przeciwpożarowych oraz dodatkowo w instalacje gaśnicze określone w karcie kwalifikacyjnej obiektu, jeżeli wynika to z właściwości i zagrożeń stwarzanych przez przechowywane materiały wybuchowe i amunicję;
- 4) zabezpiecza przechowywane materiały wybuchowe i amunicję przed:
  - a) zachodzeniem w nich niekorzystnych przemian chemicznych lub fizycznych mogących mieć wpływ na ich bezpieczeństwo,
  - b) wodą gruntową i opadami atmosferycznymi;
- 5) posiada sprawny system wentylacji pomieszczeń, określony w karcie kwalifikacyjnej obiektu;

- 6) jest chroniony przed wyladowaniami elektryczności atmosferycznej, zgodnie z Polską Normą zharmonizowaną, określoną dla budynków zagrożonych pożarem lub wybuchem;
- 7) zainstalowane urządzenia i instalacje elektryczne odpowiadają wymaganiom Polskiej Normy zharmonizowanej;
- 8) jest wyposażony w instalację grzewczą, której temperatura elementów i przewodów grzewczych jest co najmniej o 50 °C niższa od temperatury rozkładu materiału wybuchowego, jednak nie wyższa niż 393 K (120 °C), jeżeli wyposażenie w taką instalację jest konieczne ze względu na właściwości przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji;
- 9) wewnątrz pomieszczenia magazynowego są zamieszczone trwałe napisy określające:
  - a) klasy lub podklasy i grupy zgodności przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji,
  - b) dopuszczalną ilość przechowywanych wyrobów,
  - c) dopuszczalną liczbę pracowników obsługi w obiekcie magazynowym.

§ 12. 1. Materiałów wybuchowych i amunicji zaklasyfikowanych do:

- 1) różnych grup zgodności klasy 1 materiałów wybuchowych,
- 2) klasy 1 materiałów wybuchowych z materiałami wybuchowymi zaklasyfikowanymi do klasy 3, 4.1 i 9

— nie przechowuje się w jednym obiekcie magazynowym, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Materiały wybuchowe i amunicja należące do grup zgodności C, D, E, G i S mogą być przechowywane razem.

3. Dopuszcza się przechowywanie w tym samym obiekcie magazynowym materiałów wybuchowych zaklasyfikowanych do grup zgodności A lub B oraz materiałów wybuchowych zaliczonych do pozostałych grup zgodności, pod warunkiem przeznaczenia do przechowywania materiałów wybuchowych należących do grupy zgodności A lub B oddzielnego pomieszczenia zamkniętego i skonstruowanego w sposób uniemożliwiający przeniesienie detonacji z tego pomieszczenia na pozostałe pomieszczenia obiektu magazynowego, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W magazynie podręcznym materiały wybuchowe należące do grupy zgodności A lub B mogą być przechowywane w tym samym pomieszczeniu magazynowym z materiałami wybuchowymi zaliczonymi do pozostałych grup zgodności, pod warunkiem umieszczenia ich w metalowej skrzyni lub metalowej szafie, zamkniętych i skonstruowanych w sposób uniemożliwiający przeniesienie detonacji z wnętrza skrzyni lub szafy na inne materiały wybuchowe znajdujące się w pomieszczeniu.

§ 13. W magazynie polowym, w miejscach specjalnie wydzielonych, zabezpieczonych i chronionych, przechowuje się broń oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym o rozmiarach uniemożliwiających ich przechowywanie w zamkniętym obiekcie magazynowym.

§ 14. Warunki przechowywania broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym powinny uwzględniać wymagania określone przez ich producenta.

§ 15. 1. W pomieszczeniu lub wydzielonej części pomieszczenia, w którym jest prowadzony obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, nie prowadzi się innej działalności gospodarczej.

2. Wymagania dotyczące lokalizacji, niezbędnych warunków technicznych i zabezpieczeń przed dostępem osób nieuprawnionych do magazynu podręcznego, w którym jest prowadzona sprzedaż broni i amunicji, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁶⁾

Minister Gospodarki: *W. Pawlak*

⁶⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 28 października 2002 r. w sprawie pomieszczeń magazynowych i obiektów do przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 190, poz. 1589), które na mocy art. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 125, poz. 1036) utraciło moc z dniem 23 lutego 2010 r.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 27 października 2010 r. (poz. 1451)

Załącznik nr 1

WARUNKI LOKALIZACJI OBIEKTU MAGAZYNOWEGO, W KTÓRYM SĄ PRZECHOWYWANE MATERIAŁY WYBUCHOWE I AMUNICJA, ZAKLASYFIKOWANE DO KLASY 1 PODKLASY 1.1 i 1.5 ORAZ DO KLAS 3 i 4.1

I. Magazyn bazowy

1. Magazyn bazowy może być lokalizowany wyłącznie w wolno stojącym obiekcie, w bezpiecznych odległościach od innych obiektów usytuowanych w ich otoczeniu.

Minimalną dopuszczalną odległością (L_d) od zagrażającego wybuchem magazynu bazowego w stosunku do innych obiektów w otoczeniu jest taka odległość, przy której nadciśnienie fali uderzeniowej (P_f) powstającej przy wybuchu zgromadzonego w magazynie ładunku o masie (M) nie przekracza wartości dopuszczalnych dla tych obiektów, określonych liczbowo w pkt 14 w tabeli 1.

2. Minimalne dopuszczalne odległości, o których mowa w pkt 1, określa się z uwzględnieniem:

- 1) masy netto magazynowanego ładunku materiałów wybuchowych i jego zdolności do generowania fali uderzeniowej;
- 2) konstrukcji obiektu magazynowego, obecności lub braku obwałowań;
- 3) ewentualnych uwarunkowań propagacji fali uderzeniowej wokół obiektu magazynowego;
- 4) wrażliwości materiałów wybuchowych znajdujących się w zagrożonym obiekcie, w stosunku do którego jest wyznaczana bezpieczna odległość;
- 5) zastosowanych dodatkowych zabezpieczeń obiektu magazynowego i pobliskich obiektów.

3. Zdolność danego materiału wybuchowego do generowania fali uderzeniowej, o której mowa w pkt 2 ppkt 1, określa porównawczo w stosunku do wzorcowego materiału wybuchowego (krystalicznego heksogenu) współczynnik zagrożenia (R_z).

Współczynnik R_z wyznacza się doświadczalnie w drodze badań modelowych lub oblicza według wzoru:

$$R_z = 4,71 \times 10^{-4} \times (Q \times V)^{0,5}$$

— gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Q — ciepło wybuchu danego materiału wybuchowego w kJ/kg,
- V — objętość właściwą produktów wybuchu danego materiału wybuchowego w dm^3/kg .

4. Wrażliwość materiału wybuchowego, o której mowa w pkt 2 ppkt 4, określa współczynnik wrażliwości (R_W) obliczany według wzoru:

$$R_W = (R_M \times R_T)^{0,5}$$

— gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- R_M — współczynnik wrażliwości mechanicznej danego materiału wybuchowego,
- R_T — współczynnik wrażliwości termicznej danego materiału wybuchowego.

5. Współczynniki R_M i R_T , o których mowa w pkt 4, oblicza się według wzorów:

$$1) R_M = 0,076 \times (S_t \times S_i)^{0,5}$$

— gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_t — dolną granicę wrażliwości na tarcie danego materiału wybuchowego wyrażoną w niutonach (N), oznaczoną według Polskiej Normy zharmonizowanej,

S_i — dolną granicę wrażliwości na uderzenie danego materiału wybuchowego wyrażoną w dżulach (J), oznaczoną według Polskiej Normy zharmonizowanej;

$$2) R_T = 39,02 \times \log T_R/373$$

— gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_R — temperaturę rozkładu danego materiału wybuchowego wyrażoną w kelwinach (K), oznaczoną według Polskiej Normy zharmonizowanej.

6. Do obliczenia współczynnika R_W zgodnie z pkt 4 i 5 dodatkowo stosuje się następujące zasady:

1) jeżeli materiał wybuchowy ma współczynnik wrażliwości mechanicznej (R_M) mniejszy lub równy 1, współczynnik wrażliwości oprócz wartości liczbowej otrzymuje znak „M”;

2) jeżeli materiał wybuchowy charakteryzuje się wrażliwością na uderzenie wyższą od 50 J i jednocześnie wrażliwością na tarcie wyższą od 353 N, do obliczenia współczynnika wrażliwości mechanicznej według wzoru, o którym mowa w pkt 5 ppkt 1, przyjmuje się wartości $S_i = 50 \text{ J}$ i $S_t = 353 \text{ N}$;

3) jeżeli materiał wybuchowy nie ulega rozkładowi podczas ogrzewania do temperatury 673 K, do obliczania współczynnika wrażliwości termicznej według wzoru, o którym mowa w pkt 5 ppkt 2, przyjmuje się wartość $T_R = 673 \text{ K}$.

7. Równoważnik heksogenowy (G), wyrażony w kilogramach (kg), wzorcowego heksogenu magazynowanego ładunku zdolnego do generowania przy wybuchu fali uderzeniowej wyznacza się doświadczalnie, w drodze badań modelowych, lub określa według wzoru:

$$G = R_z \times M$$

— gdzie M oznacza masę netto materiału wybuchowego zawartego w magazynowanym ładunku, w kg.

W przypadku magazynowania w obiekcie kilku różnych materiałów wybuchowych, do obliczeń według wzoru, o którym mowa w pkt 8, przyjmuje się sumę równoważników heksogenowych ich ładunków.

8. Nadciśnienie fali uderzeniowej (P_f) w kilopaskalach (kPa) jako funkcję odległości czoła fali (L) od miejsca ewentualnego wybuchu oraz równoważnika heksogenowego magazynowanego ładunku (G) określa się według wzoru:

$$P_f = 980 \times (L \times G^{-1/3})^{-1,89}$$

lub wyznacza doświadczalnie, przeprowadzając badania modelowe.

9. W przypadku łącznego magazynowania materiałów wybuchowych zaliczonych do podklasy 1.1 lub 1.5 z innymi materiałami wybuchowymi i wyrobami wypełnionymi materiałem wybuchowym, przy wyznaczaniu minimalnych dopuszczalnych odległości (L_d), o których mowa w pkt 1, uwzględnia się sumę równoważników heksogenowych magazynowanych ładunków.

10. Magazyn, w którym jest przechowywany materiał wybuchowy w stanie niewybuchowym, zaklasyfikowany do klasy 3 lub 4.1 materiałów niebezpiecznych, może być uznawany jako niestwarzający zagrożenia z powodu generowania fali uderzeniowej, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- 1) lokalizacja i konstrukcja magazynu wyłączają możliwość zainicjowania jego zawartości w przypadku wybuchu w sąsiednich obiektach zawierających ładunki materiału wybuchowego;
- 2) w czasie magazynowania przestrzegane są specjalne warunki bezpieczeństwa określone przez

przedsiębiorcę, uniemożliwiający wybuch magazynowanego ładunku w przypadku pożaru w obiekcie magazynowym.

11. Materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenu, o których mowa w § 3 ust. 1 rozporządzenia, mogą być przechowywane wyłącznie w wydzielonym obwałowanym obiekcie, pod warunkiem że:

- 1) nie mają uszkodzeń mechanicznych, takich jak uszkodzenia lub ślady świadczące o przejściu przez łufę;
- 2) nie są skorodowane w wyniku kontaktu z glebą, wodą oraz czynnikami atmosferycznymi;
- 3) są przechowywane w opakowaniach transportowych, odpowiadających wymaganiom dla opakowań materiałów wybuchowych określonym w Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r.

12. Obiekty magazynów bazowych dzieli się na:

- 1) nieobwałowane;
- 2) obwałowane.

13. Na równi z obiektem magazynu bazowego obwałowanego traktuje się obiekt:

- 1) osłonięty murami lub innymi osłonami, w tym wynikającymi z ukształtowania terenu, o podobnej skuteczności;
- 2) o elementach konstrukcyjnych, które zapewniają zlokalizowanie skutków ewentualnego wybuchu magazynowanego ładunku w obrębie tego obiektu, w tym zabezpieczają przed przeniesieniem wybuchu na materiały wybuchowe znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach lub obiektach, jeżeli są osłonięte odpowiednimi osłonami od strony przegrod odcciążających.

14. Dopuszczalne wielkości nadciśnienia fali uderzeniowej (P_f) dla różnych obiektów, w stosunku do których jest wyznaczana bezpieczna odległość od magazynu bazowego, określa tabela 1.

Tabela 1. Dopuszczalne wielkości nadciśnienia fali uderzeniowej dla różnych obiektów

Lp.	Rodzaj zagrożonego obiektu, w stosunku do którego jest wyznaczana bezpieczna odległość	Dopuszczalna wielkość nadciśnienia fali uderzeniowej (P_f)
1	2	3
1	Magazyn materiałów i przedmiotów wybuchowych w opakowaniach transportowych, budynek produkcyjny bez stałej obsady	80 kPa
2	Budynek do produkcji materiałów wybuchowych typu bunkrowego ze stałą obsadą i obiekt towarzyszący oraz magazyn półfabrykatów	60 kPa

1	2	3
3	Budynek produkcyjny inny niż wymieniony w lp. 1 i 2, w tym obiekty do produkcji materiałów wybuchowych, obiekt o przeznaczeniu higieniczno-sanitarnym, laboratoryjny, pomocniczy, droga dojazdowa do zakładu, ogrodzenie zewnętrzne zakładów, lokalna droga poza obszarem zabudowanym, napowietrzna linia wysokiego napięcia	35 kPa
4	Obiekt niewymieniony w lp. 1–3, w tym: 1) obszar zabudowy rozproszonej 2) obszar zabudowy zwartej 3) autostrada i droga o dużym natężeniu ruchu 4) pozostały, tj. niebędący obszarem zabudowy zwartej lub rozproszonej, autostradą i drogą o dużym natężeniu ruchu	5 kPa 3 kPa 3 kPa 5 kPa
5	Obiekt użyteczności publicznej, w którym gromadzi się duża liczba ludzi, taki jak: miejsce kultu, szpital, placówka oświatowo-wychowawcza, plac i hala targowe, obiekt rekreacyjno-sportowy itp.	1 kPa

15. Minimalną dopuszczalną odległość, w metrach (L_d), od nieobwałowanego obiektu magazynu bazowego do innych zagrożonych obiektów określa się według wzoru:

$$L_d = 38,25 \times P_f^{-0,529} \times G^{1/3}$$

lub wyznacza doświadczalnie w drodze badań modelowych, uwzględniając kryteria określone w tabeli 1.

16. Minimalną dopuszczalną odległość (L_d), wyrażoną w metrach (m), od obwałowanego obiektu magazynowego do innego zagrożonego obiektu określa się według wzorów:

1) przy odległości od 10 m do 80 m:

$$L_d = 14,96 \times P_f^{-0,629} \times G^{0,396}$$

2) przy odległości od 80 m do 500 m:

$$L_d = 3,693 \times P_f^{-1} \times G^{0,63} + 27,1$$

3) przy odległości powyżej 500 m według wzoru określonego w pkt 15 lub wyznacza doświadczalnie, przeprowadzając badania modelowe, uwzględniając kryteria określone w tabeli 1.

17. Za odległość między magazynem i wymienionymi w lp. 1–4 w tabeli 1 zagrożonymi obiektami przyjmuje się najmniejszą odległość między ścianami budynków lub między ścianą magazynu a poboczem drogi.

18. Dla zagrożonych obiektów wymienionych w tabeli 1 w lp. 1–3, w których znajdują się materiały wybuchowe o współczynniku wrażliwości (R_w) nie większym niż 2 lub nie większym niż 5 ze znakiem „M”, minimalna dopuszczalna odległość od magazynu powodującego zagrożenie wynosi:

1) co najmniej 20 m, jeżeli równoważnik heksogenowy magazynowanego ładunku (G) wynosi nie mniej niż 10 kg i nie więcej niż 1 000 kg;

2) co najmniej 60 m, jeżeli równoważnik heksogenowy magazynowanego ładunku (G) wynosi ponad 1 000 kg, lecz nie więcej niż 5 000 kg;

3) odległość obliczoną według wzorów podanych w pkt 15 i 16, jeżeli równoważnik heksogenowy magazynowanego ładunku (G) wynosi ponad 5 000 kg.

19. W przypadku gdy obiekty, o których mowa w tabeli 1 w lp. 1–3, są obwałowane, z uwzględnieniem pkt 13 ppkt 1, obliczoną w stosunku do tych obiektów minimalną dopuszczalną odległość można zmniejszyć o 30 %.

20. W przypadku magazynowania materiałów wybuchowych w wydzielonych pomieszczeniach (komorach) obiektu magazynowego, między którymi nie może nastąpić przeniesienie detonacji, minimalną dopuszczalną odległość oblicza się dla pomieszczenia, w którym znajduje się ładunek o największym równoważniku heksogenowym (G).

21. W przypadku gdy w wyniku wybuchu w magazynie bazowym jest możliwe miotanie ciężkich odłamków, minimalna dopuszczalna odległość tego magazynu w stosunku do obiektów wymienionych w tabeli 1 w lp. 1–3 wynosi co najmniej 180 m, w odniesieniu do obiektów wymienionych w lp. 4 – co najmniej 275 m, a w odniesieniu do obiektów wymienionych w lp. 5 – co najmniej 400 m.

II. Magazyn podręczny

1. W magazynie podręcznym mogą być przechowywane materiały wybuchowe i wyroby wypełnione materiałem wybuchowym zaklasyfikowane do klasy 1 podklasy 1.1 i 1.5 oraz klasy 3 i 4.1 w ilościach netto nieprzekraczających wielkości podanych w tabeli 2, z zastrzeżeniem pkt 2.

Tabela 2. Ilości materiałów wybuchowych netto dopuszczone do przechowywania w magazynie podręcznym

Podklasa lub klasa zagrożenia	Grupa zgodności	Dopuszczalna masa netto materiału wybuchowego oraz dodatkowe uwarunkowania
1.1	A	1 kg
1.1	B	1 kg
1.1	C	25 kg
1.1 i 1.5	D	5 kg
1.1	E, F, J, L	w ilościach uzasadnionych z punktu bezpieczeństwa magazynu, stosownie do zapisu w karcie oceny materiału wybuchowego pod względem bezpieczeństwa
1.1	G	25 kg
3 i 4.1		25 kg

2. W przypadku magazynowania materiałów wybuchowych w wydzielonych pomieszczeniach lub komorach magazynu podręcznego, których konstrukcja zabezpiecza przed przeniesieniem się detonacji pomiędzy tymi pomieszczeniami lub komorami, w magazynie podręcznym można przechowywać nie więcej niż czterokrotność ilości dopuszczalnej masy netto materiału wybuchowego wskazanej w tabeli 2.

3. Magazyn podręczny, o którym mowa w pkt 1, powinien spełniać następujące wymagania:

- 1) być zlokalizowany wyłącznie w wydzielonym pomieszczeniu bez stałej obsady w budynku laboratoryjnym, budynku użytkowanym na cele przemysłowe lub w odrębnym obiekcie bez stałej obsady;

- 2) elementy konstrukcyjne oraz dodatkowe wyposażenie magazynu, jego komór lub poszczególnych pomieszczeń muszą w istotny sposób lokalizować i ograniczać skutki ewentualnego zapłonu lub wybuchu przechowywanego niebezpiecznego towaru na otoczenie;

- 3) posiadać powierzchnie odciążające oraz osłony przed tymi powierzchniami, ograniczające rozrzut odłamków, wyrzut produktów gazowych spalania i oddziaływanie fali uderzeniowej.

4. Magazynu podręcznego, o którym mowa w pkt 1, nie lokalizuje się w budynkach mieszkalnych oraz w obiektach użyteczności publicznej.

Załącznik nr 2

WARUNKI LOKALIZACJI OBIEKTU MAGAZYNOWEGO, W KTÓRYM SĄ PRZECHOWYWANE MATERIAŁY WYBUCHOWE I AMUNICJA, ZAKLASYFIKOWANE DO KLASY 1 PODKLASY 1.2, 1.3, 1.4, 1.6 ORAZ KLASY 9

I. Magazyn bazowy

1. Minimalne dopuszczalne odległości (L_d) od magazynu bazowego w stosunku do innych obiektów znajdujących się w pobliżu, z zastrzeżeniem

pkt 2, wyznacza się lub oblicza z uwzględnieniem masy netto materiału wybuchowego (G), zawartego w magazynowanych materiałach i przedmiotach wybuchowych, zgodnie z kryteriami określonymi w tabeli 1.

Tabela 1. Kryteria lokalizacji magazynu bazowego nieobwałowanego w stosunku do innych obiektów wymienionych w tabeli

Podklasa magazynowanego materiału wybuchowego	Dodatkowe warunki	Magazyn i obiekt produkcyjny zawierający materiał wybuchowy	Obiekt produkcyjny niezawierający materiału wybuchowego	Droga dojazdowa i droga lokalna	Autostrada i droga o dużym natężeniu ruchu	Obszar zamieszkały
1.2	przy wybuchu nie tworzą się ciężkie odłamki	min. 90 m	min. 90 m	$L_d = 39 \times G^{1/6}$	$L_d = 58 \times G^{1/6}$	
1.2	przy wybuchu mogą tworzyć się ciężkie odłamki	min. 135 m	min. 135 m	$L_d = 51 \times G^{1/6}$ min. 90 m	$L_d = 76 \times G^{1/6}$ min. 135 m	
1.3	ładunki do 1 000 kg	nie jest wymagane wyznaczanie minimalnych bezpiecznych odległości, muszą być jednak zachowane środki bezpieczeństwa, aby nie zachodziło oddziaływanie na zewnątrz obiektu lub zachodziło tylko w wybranym kierunku				
1.3	ładunki ponad 1 000 kg	$L_d = 3,2 \times G^{1/3}$ min. 40 m	$L_d = 6,4 \times G^{1/3}$ min. 60 m	$L_d = 4,3 \times G^{1/3}$ min. 40 m	$L_d = 6,4 \times G^{1/3}$ min. 60 m	
1.4 i 1.6	ładunki do 1 000 kg	nie jest wymagane wyznaczanie minimalnych bezpiecznych odległości				
1.4 i 1.6	ładunki ponad 1 000 kg	min. 10 m	min. 10 m	min. 15 m	min. 15 m	min. 15 m

2. Przy ustalaniu lokalizacji magazynu bazowego przeznaczonego do przechowywania materiałów wybuchowych zaklasyfikowanych do klasy 9 nie jest wymagane wyznaczanie minimalnych bezpiecznych odległości.

3. W przypadku przechowywania materiałów wybuchowych w obwałowanym obiekcie magazynu bazowego, minimalne odległości, wyznaczone stosownie do pkt 1, można zmniejszyć o 30 %. Jeżeli obiekt zagrożony, w stosunku do którego wyznaczana jest bezpieczna odległość, jest obwałowany, osłonięty dodatkowymi murami lub innymi osłonami, w tym wynikającymi z ukształtowania terenu, obliczoną bezpieczną odległość można zmniejszyć o 50 %.

4. W przypadku magazynowania materiałów wybuchowych w wydzielonych komorach lub pomieszczeniach obiektu magazynowego, między którymi nie może nastąpić przeniesienie detonacji lub spalania, przy obliczaniu bezpiecznej odległości zgodnie z pkt 1 bierze się pod uwagę to pomieszczenie (komorę), które wymaga większej odległości.

II. Magazyn podręczny

1. Materiały wybuchowe zaliczone do klasy 1 podklasy 1.2, 1.3, 1.4 i 1.6 mogą być przechowywane w magazynie podręcznym w ilości podanej w tabeli 2.

Tabela 2. Ilości materiałów wybuchowych zaklasyfikowanych do klasy 1 podklasy 1.2, 1.3, 1.4 i 1.6 dopuszczone do przechowywania w magazynie podręcznym

Podklasa zagrożenia	Grupa zgodności	Dopuszczalna ilość oraz dodatkowe uwarunkowania
1.2	B	1 kg netto
1.2	C	40 kg brutto
1.2	D	5 kg netto
1.2	G	50 kg brutto
1.2 1.3 1.4	E, F, H, J, L H, J, L E, F, L	w ilościach uzasadnionych z punktu widzenia bezpieczeństwa magazynu, stosownie do zapisu w karcie oceny materiału wybuchowego pod względem bezpieczeństwa
1.3	C	40 kg brutto
1.3	G	80 kg brutto
1.4	B	1 kg netto
1.4	C	50 kg brutto
1.4	D	50 kg brutto
1.4	G	100 kg brutto
1.4	S	100 kg brutto
1.6	N	100 kg brutto

2. Magazyn podręczny, z zastrzeżeniem pkt 3, powinien spełniać następujące wymagania:

- 1) musi być zlokalizowany wyłącznie w wydzielonym pomieszczeniu bez stałej obsady w budynku laboratoryjnym, budynku użytkowanym na cele przemysłowe lub w odrębnym obiekcie bez stałej obsady;
- 2) elementy konstrukcyjne oraz dodatkowe wyposażenie magazynu muszą w istotny sposób ograniczać skutki ewentualnego zapłonu lub wybuchu na otoczenie;
- 3) musi posiadać powierzchnie odciążające oraz osłony przed tymi powierzchniami, uniemożliwiające rozrzut odłamków.

3. Magazyn podręczny przeznaczony do prowadzenia sprzedaży broni i amunicji może być zlokalizowany w obiektach i pomieszczeniach przeznaczonych do prowadzenia działalności handlowej, jeżeli spełnia wymagania określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

4. Magazyn podręczny przedmiotów wybuchowych zaklasyfikowanych do klasy 9 materiałów niebezpiecznych może być lokalizowany w wydzielonym pomieszczeniu w budynku użytkowanym na cele przemysłowe lub w odrębnym obiekcie bez stałej obsady.

Załącznik nr 3

SPOSÓB PROWADZENIA KARTY KWALIFIKACYJNEJ OBIEKTU MAGAZYNOWEGO,
W KTÓRYM SĄ PRZECHOWYWANE MATERIAŁY WYBUCHOWE I AMUNICJA

1. Kartę kwalifikacyjną obiektu magazynowego, w którym są przechowywane materiały wybuchowe i amunicja, zwaną dalej „kartą kwalifikacyjną”, należy prowadzić dla każdego obiektu magazynowego zagrożonego wybuchem lub spalaniem materiału wybuchowego.

2. Kartę kwalifikacyjną sporządza powoływany przez pracodawcę zespół specjalistów posiadających odpowiednie uprawnienia budowlane, kwalifikacje w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

3. Zatwierdzona przez pracodawcę karta kwalifikacyjna stanowi załącznik do książki obiektu budowlanego, o której mowa w art. 64 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.¹⁾).

4. W karcie kwalifikacyjnej zamieszcza się:

1) informacje:

- a) dotyczące identyfikacji obiektu, w tym jego adres, numer, nazwę i przynależność do jednostki organizacyjnej zakładu,
- b) o przeznaczeniu obiektu i poszczególnych pomieszczeń w obiekcie,
- c) o zaliczeniu obiektu i jego pomieszczeń do kategorii zagrożeń MW1 lub MW2, określonych w przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji, transporcie wewnątrzzakładowym oraz obrocie materiałami wybuchowymi, w tym wyrobami pirotechnicznymi,
- d) o zaliczeniu obiektu z tytułu prognozowanego zniszczenia w przypadku wybuchu lub spalania materiału wybuchowego do klas UZ lub MDO, określonych w przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji, transporcie wewnątrzzakładowym oraz obrocie materiałami wybuchowymi, w tym wyrobami pirotechnicznymi,
- e) o występowaniu w obiekcie lub jego poszczególnych pomieszczeniach zagrożenia wybuchem mieszanin substancji palnych z powietrzem oraz związanych z tym stref zagrożeń wybuchem, wyznaczonych zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie przeciwpożarowej,

f) o dopuszczalnej ilości przechowywanych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także materiałów znalezionych podczas oczyszczania terenów,

g) o dopuszczalnej liczbie osób, które mogą przebywać w obiekcie, z podziałem na pomieszczenia pracy stałej lub dorywczej,

h) o zasięgu strefy ochrony obiektu, o której mowa w przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji, transporcie wewnątrzzakładowym oraz obrocie materiałami wybuchowymi, w tym wyrobami pirotechnicznymi, oraz o sposobie jej oznaczenia w terenie,

i) o minimalnych dopuszczalnych odległościach, wyznaczonych według zasad określonych w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia;

2) schematyczny rysunek obiektu ze wskazaniem w szczególności: podziału na pomieszczenia, usytuowania dróg dojazdowych, pożarowych i dla pieszych, technologicznych, obwałowań, powierzchni odciążających, osłon, sztolni;

3) wymagania w stosunku do:

a) konstrukcji obiektu, w szczególności:

- typu konstrukcji obiektu,
- obwałowań, osłon, sztolni,
- przegród odciążających,
- rodzaju okien, drzwi, dopuszczalnych rodzajów szyb okiennych,
- rodzaju wykończenia ścian, podłóg,

b) mediów i instalacji energetycznych,

c) urządzeń elektrycznych, osprzętu i instalacji elektrycznych w pomieszczeniach,

d) rodzaju i temperatury mediów ogrzewających, chłodzących, stosowanych na terenie obiektu,

e) stałych urządzeń gaśniczych, lokalizacji punktów sygnalizacji oraz uruchamiania tych urządzeń;

4) inne wymagania w miarę potrzeb wynikających ze specyfiki obiektu i rodzaju przechowywanego materiału wybuchowego.

5. Do karty kwalifikacyjnej należy dołączyć aktualne karty oceny pod względem bezpieczeństwa przechowywanych w obiekcie materiałów wybuchowych, określone w przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji, transporcie wewnątrzzakładowym oraz obrocie materiałami wybuchowymi, w tym wyrobami pirotechnicznymi.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844, z 2008 r. Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr 210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 160, poz. 1276 i Nr 161, poz. 1279 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804 i Nr 121, poz. 809.

Załącznik nr 4

WYMAGANIA DOTYCZĄCE LOKALIZACJI, NIEZBĘDNYCH WARUNKÓW TECHNICZNYCH I ZABEZPIECZEŃ PRZED DOSTĘPEM OSÓB NIEUPRAWNIONYCH DO MAGAZYNU PODRĘCZNEGO, W KTÓRYM JEST PROWADZONA SPRZEDAŻ BRONI I AMUNICJI

1. Magazyn podręczny, w którym jest prowadzona sprzedaż broni i amunicji, powinien być zlokalizowany wyłącznie w budynku, w pomieszczeniu murowanym o ścianach grubości co najmniej 25 cm, wykonanych z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej i stropach podobnej wytrzymałości. Dopuszcza się stosowanie ścian wykonanych z innych materiałów o podobnej wytrzymałości.

2. Obiekt magazynowy powinien mieć:

- 1) zabezpieczenie okien szybami o podwyższonej odporności na przebicie i rozbicie lub zamontowanymi trwale kratami stalowymi (wewnętrznymi lub zewnętrznymi) wykonanymi z prętów stalowych o średnicy co najmniej 16 mm o oczku 15 cm x 15 cm, uniemożliwiającymi dostęp osobom nieuprawnionym do magazynu; kraty mogą być zastąpione żaluzjami stalowymi wykonanymi z profili pełnych z blachy o grubości co najmniej 1,25 mm;
- 2) drzwi co najmniej o zwiększonej odporności na włamanie w klasie C według Polskiej Normy, posiadające certyfikat, lub inne drzwi, zabezpieczone kratami albo żaluzjami określonymi w pkt 1;
- 3) jedno wejście — w przypadku pomieszczeń lub wydzielonej części pomieszczeń, w których jest prowadzony obrót bronią.

3. W magazynie podręcznym dopuszcza się przechowywanie:

- 1) prochu czarnego i splotek kapsułkowych w ilościach określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia w tabeli 2 lub w załączniku nr 2 do rozporządzenia w tabeli 2;
- 2) prochu czarnego, splotek kapsułkowych i amunicji, pod warunkiem przeznaczenia dla tych wyrobów szaf do przechowywania wartości w klasie co najmniej I według Polskiej Normy zharmonizowanej;
- 3) broni i amunicji w szafach metalowych wykonanych z blachy stalowej grubości co najmniej 3 mm, zamykanych mechanizmem ryglowym blokowanym zamkiem w klasie A według Polskiej Normy zharmonizowanej, lub w szafach do przechowywania wartości w klasie co najmniej I według Polskiej Normy zharmonizowanej; szafy powinny mieć certyfikaty wydane przez jednostki akredytowane;
- 4) broni i amunicji w gablotach szklanych w klasie co najmniej FB2 zgodnie z Polską Normą zharmonizowaną, posiadających co najmniej jeden zamek w klasie A zgodnie z Polską Normą zharmonizowaną.